

Kui Hans ükskord ülesärkas ja filmi nühes
kides näggi, et hobbune kaddund olli, hüdis
ta: „Helde Summal! ollen ma Hans, moi ei
olle? Kui ma Hans ollen, siis ollen hobbuse
kautanud. Kui ma agga Hans ei olle, siis
ollen selle wankre leidnud.“

Ükskord waidles üks mees ja ütles: „Mitte
üks ainus naesterahwas ei moi taewa sada.“
Kui temma käest küsiti, mil wiisil tahhab ta
sedda tõeks tehha, siis kostis temma: „Joan-
nese ilmutamisse ramatus 8. peatükis seisab
luggeda: „„Waike asfi sai taewas liggi pool
tundi““, ni kaua ei moi ükski naesterahwas
wait olla.“

„Kuida aeg noppeste ärra lähháb“, ütles
Surri omma naesele. „Mis sa arwad Eiso,
meie piisukenne Tomas on jubba kahhe aast-
tane — kuida se aeg ruttu ärralähháb!“

„Eks sa tea Surri, kuidas se tulleb? Aeg
lähháb selábbi ruttem eddasi, et auro-laewad
ja wankrid ruttu eddasi lähwad, mis aega

rutto lühhendawad. Kus ja enne ku aega
pidid sõitma, seal saad nüüd kahhe päwaga
lábbi. Wenda ruttab aeg.“

Üks pumeister, kes surremas olli, ütles om-
ma nutja naesele: „Minno armas Marri! kui
ma surren, siis wotta meie Jakob ennesele
jälle mehheks, sest temma on wahwa mees ja
oskab hásti tõdd tehha.“

„Oh! ei! mo armas mees“, kostis Marri,
„ma ollen isfi sedda ka jubba ammogi mõt-
elnud.“

Saks küsis: „Kule laps, ütle mulle, kust
olled sinna need kennad hiilgawad juuksed sa-
nud?“ — „Se on selgeste teada“, ütles Eno,
„minno isja olli üks korbi süddamega mees.“

W e n d.

Üks lihunik, nimmega Wend, panni om-
ma koerale ühhe koddanikko nimme, kedda ta
filma ees ei sallinud. Se andis siis rahwale
paljo naerda, kui lihunik omma waenlase